

hoort (1), hoe zonderling de spelling zij, toch wel in den koomenijwinkel thuis. Is het voorts wonder, dat ons waterland namen als Polder, Sas (schutkolk), Scheurwater (vgl. Het Scheur) en Schordijk (schaardijk, oeverdijk), heeft opgeleverd?

De lust om simpele alledaagsche namen door vreemde uitgangen te verfraaien heeft ook te Rotterdam geheerscht; getuigen Blokkerus, Brustus, Hovius, Koxius (van den Abeelen), Meysterus, Sappius, Stumphius, Texelius en Torrenius. Van anderen aard zijn Carolinus, Henricus, Henritius, Luiscius, Quirinus, voornamen of afleidsels daarvan; (ook Pitius?); hiervan verschillend en vrij onverklaarbaar Castarus, Naeranus en Sismus. Bakkus is zeker een andere spelwijze voor Bakkes, Bakx, Bax en consorten, tweede-naamvals vormen van den ouden voor naam Bakke (2), en — ofschoon óók een Johan Fenix voorkomt — ik ben zoo vrij van bij Michiel Genius noch aan «genie», noch aan «beschermgeest», maar aan een naam als Van der Geen of Van 't Gein te denken.

Ik kom tot de Curiosa, en allereerst tot namen, voor of na in historie, anecdote, wetenschap of kunst beroemd of bekend, en ook door Rotterdamsche ingezetenen der 18e eeuw gedragen. Het zijn De Brahé, naamgenoot van Tycho Brahé, den sterrenkundige (3); Daendels, Elgin, «Brandspeuitmeester in 1762» (4); Elsevier, Francklyn, diaken der episcopaalsche gemeente in 1725; D^r. Gomar; Havart, als Elgin brandmeester; Holaert en Hollaer die «Hollaere en Roest» uit Bogaers' Gibraltar voor den geest roepen; eindelijk, en hier is «last not least» gepast, ook

(1) Naamwyzer voor 1721, blz. 32.

(2) Winkler, 96.

(3) 16^e Eeuw.

(4) Hij doet aan de Elgin-marbles op het Britsch Museum denken.